

Α.Σ.Κ.Ε.

1997

ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ, Ν' ΑΚΟΥΣΤΕΙ Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΟΚ

Η ένταξη της Ελλάδας στην ΕΟΚ έχει επηρεάσει σημαντικά σ' αυτά τα 15 χρόνια τη ζωή του κάθε Έλληνα πολίτη, αλλά και ολόκληρη την ελληνική κοινωνία και την οικονομία. Εφ' όσον παραμείνουμε μέλος της ΕΟΚ, θα επηρεάσει ακόμη περισσότερο στο μέλλον, προς το χειρότερο, δυστυχώς.

Η απελπιστική κατάσταση στην οποία περιέρχονται η μία μετά την άλλη κατηγορία αγροτών, το τεράστιο και αυξανόμενο ποσοστό ανεργίας, το κλείσιμο ελληνικών επιχειρήσεων (μικρών, μεσαίων, μεγάλων), ο εξευτελισμός μισθών και συντάξεων, η υποβάθμιση της παιδείας, η ογκούμενη διαφθορά είναι μερικά αποτελέσματα των «οδηγιών» που έρχονται από τις Βρυξέλες. Τα «χρυσά κουτάλια», που μας είχαν υποσχεθεί, τα εξασφάλισαν μόνο οι «ημέτεροι» της ΕΟΚ, κι αυτοί με δικά μας

χρήματα.

Ταυτόχρονα η ΕΟΚ προωθεί τον αφελληνισμό μας, στερώντας μας σταδιακά τη γλώσσα μας, τα ήθη και έθιμά μας, τον πολιτισμό μας. Σ' όλα τα εθνικά μας προβλήματα παίρνει θέση εχθρική προς την Ελλάδα. Είναι σύμπτωση;

Και μέχρι την ένταξη (1980) η κατάσταση στη χώρα μας δεν ήταν καλή, γιατί υπήρχε και τότε εξάρτηση και υποτέλεια στους Αμερικανούς και τους Δυτικοευρωπαίους. Αλλά με την ένταξη τα πράγματα χειροτερεύουν κατά πολύ. Η αποχώρηση από την ΕΟΚ είναι απαραίτητη προϋπόθεση όχι μόνο για οποιοδήποτε βήμα προόδου, αλλά ακόμη και για την επιβίωσή μας ως έθνους.

Η Ευρώπη αρχίζει να στρέφεται κατά της ΕΟΚ

Το κύριο, πλέον, επιχείρημα υπέρ της ΕΟΚ είναι ότι καμιά χώρα της δε φεύγει και πολλές άλλες ζητούν να ενταχθούν.

Η **Νορβηγία** αρνήθηκε με 2 δημοψηφίσματα να ενταχθεί και τώρα αναπτύσσεται σε όλους τους τομείς. Η μικρή **Μάλτα** απέσυρε την αίτηση ένταξης, πρόσφατα, γιατί, όπως είπε ο Πρωθυπουργός της, «είναι μια χώρα ανεξάρτητη και μόνο έτσι θα προστατεύσει τη γεωργία, την αλιεία, τον τουρισμό!». Η **Γροιλανδία** απεχώρησε από την ΕΟΚ μόλις αποσχίσθηκε από τη Δανία.

Οι **Δανοί**, που δέχτηκαν το Μάαστριχτ στη δεύτερη ψηφοφορία (γιατί δεν ξαναψηφίζουν και όσοι είπαν «ναι»;) καταφεύγουν στο Ανώτατο Δικαστήριό τους για ακύρωση της ένταξης, διότι «περιορίζει την εθνική κυριαρχία τους»... Στη **Σουηδία** (το 65% ήδη δηλώνει ότι μετάνιωσε), Αγγλία, Γαλλία, Αυστρία κ.λ.π. δημιουργούνται ανάλογα κινήματα.

Οι αστικές τάξεις κάποιων χωρών θέλουν την ένταξη, για να επωφεληθούν από τα αρχικά ποσά που δίνονται, για να αντισταθμίσουν κατά ένα μέρος τις μεγάλες ζημιές που ακολουθούν, αλλά και για να προστατεύονται από τις απαιτήσεις του «όχλου». «Έτσι λέει η ΕΟΚ», θα λένε...

Εμείς τι θέλουμε εκεί; Και μέχρι το '81 η οικονομία μας ήταν εμπορομεσιτική του Ευρωπαϊκού κεφαλαίου και η χώρα μας προτεκτοράτο, αλλά και πάλι κατορθώναμε να επιβιώσουμε, γιατί τηρούσαν τα προσχήματα, έστω, της αυτονομίας. Τώρα που κι αυτά ακόμη καταργούνται, πώς θα επιζήσουμε απροστάτευτοι μέσα στον καταιγισμό του αδιστακτού και διψασμένου για κέρδη και δύναμη ευρωπαϊκού κεφαλαίου, τώρα που «κατετρόπωσε το σοσιαλισμό»... Τώρα που κυνικά σχεδιάζει κοινωνίες των 2/3, του 1/3, την εξόντωση των λαών;

Η ελληνική παραγωγή καταστρέφεται

Παραδέχονται πως τα πράγματα δεν πάνε καλά, αλλά, λένε, θα ήσαν χειρότερα, αν δεν είχαμε ενταχθεί και αν τα πράγματα χειροτερεύουν ακόμη, αυτό είναι αναγκαίο, για να επιτύχουμε τη Σύγκλιση και την Ο.Ν.Ε.!

Σύγκλιση και ενιαίο νόμισμα για ποιον; Αν πρόκειται να λιμοκτονήσουμε, να αλληλοσκοτωνόμαστε και να αφανιστούμε, τι να την κάνουμε μια τέτοια «επιτυχία»;

Αντίθετα, όλα θα ήσαν καλύτερα, η παραγωγή μας δε θα καταστρεφόταν και, το κυριότερο, θα υπήρχε ελπίδα ανάπτυξης σε όλους τους τομείς, αν δεν απεμπολούσαμε το δικαίωμα να καθορίζουμε εμείς την πορεία και τη ζωή μας.

Η αγροτική παραγωγή ευνοείται ιδιαίτερα στη χώρα μας λόγω κλίματος και παράδοσης. Και επιτύχαμε μετά το '81 το θετικό ισοζύγιο να το κάνουμε αρνητικό στις γεωργικές ανταλλαγές με τις χώρες της Ευρώπης. Εισάγουμε περισσότερα αγροτικά προϊόντα απ' όσα εξάγουμε! Και όπου τυχόν αυξάνουμε την παραγωγή (βαμβάκι, λάδι, γάλα κ.λ.π.), η επιτυχία γίνεται κατάρρα, με τις «συνυπευθυνότητες» και τις «ποσοστώσεις». Γιατί πρέπει να καταναλώνονται προϊόντα χωρών εκτός της ΕΟΚ, αφού εκείνες επιβάλλουν τα προϊόντα τους, αλλιώς δε δέχονται τα προϊόντα των Γαλλογερμανών (όπως οι χώρες της σύμβασης του Λομέ). Και οι αγρότες μας

κατεβαίνουν στους δρόμους και δικαίως...

Μας ζητούν να μειώσουμε τον αγροτικό πληθυσμό. Πού όμως να στραφούν; **Η βιομηχανική παραγωγή**, ανεκτή ως το '81, τώρα μηδενίζεται και **η βιοτεχνική**, που ανθούσε, εξαφανίζεται. Απασχολούσαν εργατικό προσωπικό, τροφοδοτούσαν την ελληνική αγορά και εξασφάλιζαν ικανοποιητικές εξαγωγές. Τώρα;

● Μας λένε ότι δεν ήσαν ανταγωνιστικές. Τότε γιατί αγοράστηκαν (για να κλείσουν) ή έκλεισαν κερδοφόρες επιχειρήσεις, όπως τα τσιμέντα ή η ΧΡΩΠΕΙ, που τα προϊόντα της θα κυριαρχούσαν στην Ευρώπη, όντας καλύτερα και πολύ πιο φτηνά;

● Μας λένε ότι δεν επιτρέπεται προστασία της παραγωγής μας. Αλλά όλοι γνωρίζουν πως όλες οι χώρες που επιδίωκαν τη βιοτεχνική και βιομηχανική τους ανάπτυξη προστάτευαν με κάθε μέσο (δασμούς, διευκολύνσεις, επιδοτήσεις, νομισματικά μέτρα, που τώρα πια τα απαγορεύει η ...ΟΝΕ και η Γερμανική Τράπεζα!) τη δική τους παραγωγή και μόνο αφού αναπτύσσονταν, ζητούσαν ελεύθερες αγορές! Και αποκρύπτουν το γεγονός πως ακόμη και οι ήδη ανεπτυγμένες χώρες (ΗΠΑ, Αγγλία, Γαλλία, Γερμανία, Ιαπωνία...) προστατεύουν με πολλούς τρόπους τους κλάδους που εκείνοι θέλουν. Εμείς πώς θα αναπτυχθούμε, όταν μετατρέπουμε την αγορά μας σε «ξέφραγο αμπέλι» και αναθέτουμε την ανάπτυξή μας στις Βρυξέλες;

Απάτη οι χρηματοδοτήσεις της ΕΟΚ

Μας λένε ότι θα δυστυχούσαμε, αν δε μας έδινε τόσα χρήματα η ΕΟΚ με τα διάφορα «πακέτα» και «προγράμματα ανάπτυξης». **Δε μας δίνει τίποτα!** (από τότε, άλλωστε, έγινε φιλανθρωπικό ίδρυμα η Δυτική Ευρώπη;). Μας επιστρέφει ένα μικρό μέρος απ' όσα μας παίρνει και μάλιστα υποχρεώνοντάς μας να το χρησιμοποιήσουμε όπως συμφέρει σ' αυτούς. Πέρα από τις συνδρομές μας ως κράτους - μέλους και τα τεράστια ποσά από το ΦΠΑ, που καταλήγουν στα ταμεία της, μας αφαιρεί πολλά τρισεκατομμύρια μέσω του εμπορικού πλεονάσματος, που συνεχώς διευρύνεται σε βάρος μας. Και μας επιστρέφει 700 δισεκατομμύρια (που από το '98 θα γίνουν 500), που δεν κατευθύνονται για αγροτική, βιοτεχνική, βιομηχανική παραγωγή, αλλά στα μεγάλα... εκδοτικά συγκροτήματα, δηλ. στους διαφημιστές και τους κλακαδόρους της. Και χρηματοδοτεί (όσο χρηματοδοτεί) έργα μικρά ή μεγάλα, από τα οποία κανένα δεν προάγει την

ελληνική παραγωγή, αλλά διευκολύνει μόνο τους απώτερους σκοπούς της, όπως π.χ. το Γερμανικών συμφερόντων αεροδρόμιο των Σπάτων, για διείσδυση στη Μέση Ανατολή. Μέρος μόνο αυτών των (δικών μας) ποσών, σ' τα χρησιμοποιούσαμε για την ανάπτυξη της βιομηχανικής και βιοτεχνικής παραγωγής, δε θα είχαμε χιλιάδες ανέργους, δε θα αναγκάζαμε τους βιοτέχνες μας να κλείσουν τις δικές τους βιοτεχνίες και να πωλούν τα αντίστοιχα ξένα προϊόντα, π.χ. παπούτσια, παιχνίδια. Και ούτε αυτά θα χρειάζονταν για να προστατευθούν οι μαγαζάτορες, που τώρα γίνονται άνεργοι, λόγω των ξένων πολυκαταστημάτων, που τα προστατεύουμε με τα νέα ωράρια και την πολιτική των ενοικίων. Και θα μπορούσαμε τα τεράστια αυτά ποσά και όσα νέα θα εξασφαλίσαμε με τη δική μας ανάπτυξη να τα χρησιμοποιήσουμε για τον πολιτισμό, την παιδεία, όπως εμείς θα τη θέλαμε, για την υγεία, για την Πρόνοια, για τους Συνταξιούχους, για τα δημόσια έργα (δρόμους κ.λ.π.)

Η Ειρήνη, η Ασφάλεια και η Δημοκρατία

Όταν ο Καραμανλής και οι άλλοι (όχι μόνο πολιτικοί) μας έβαζαν (χωρίς δημοψήφισμα...) στην ΕΟΚ, είχαν την «εilikρίνεια» να μας πουν πως οι λόγοι της ένταξης ήσαν πολιτικοί, έστω κι αν δεν υπάρξουν οικονομικά οφέλη. Και ότι έτσι θα διασφαλιζόταν η ειρήνη στην περιοχή και θα κατοχυρώνονταν τα σύνορα και η δημοκρατία μας. **Αυτά σήμερα μόνο ως κακόγουστα ανέκδοτα ακούγονται.** Όποιος διεκδικεί ο,τιδήποτε σε βάρος μας έχει: πάντα στο πλευρό του τους «εταίρους» μας. «Δε συμμετείχαμε στα όργανα της ΕΟΚ συστηματικά, γι' αυτό και μας αντιμετώπιζε εχθρικά», λένε οι εδώ υπάλληλοί της. Και τώρα που συμμετέχουμε; Κι ακόμη: Συμμετείχαν στα όργανα της ΕΟΚ οι Αλβανοί, οι Σκοπιοί, η Τουρκική κλίκα που λυμάνεται τους λαούς της Μικράς Ασίας;

Την ακεραιότητά μας δεν μπορούμε να τη διασφαλίσουμε «στην Ουάσιγκτον και τις Βρυξέλες». Πρέπει να αγωνιζόμαστε, βέβαια, στους διεθνείς οργανισμούς, αλλά ο αγώνας δίνεται κυρίως εδώ, στα σύνορά μας και μέσα στην κοινωνία μας. Και να μην εμπιστευόμαστε (αφού, αν μείνουμε στην ΕΟΚ, ούτε κράτος θα έχουμε ούτε χρήματα θα μας αφήνουν για την άμυνά μας...) αυτούς που για λίγο πετρέλαιο και μια μικρή επέκταση επιρροής αιματοκύλισαν και διέλυσαν τη Γιουγκοσλαβία...

Η ΕΟΚ σχεδιάζει να καταργήσει την Πολιτική, τους αγώνες των λαών για καλύτερευση της μοίρας των. Προωθεί πολιτικούς που δεν εκφράζουν πολίτες. **Επιλέγονται οι εθελόδουλοι, ό,τι χειρότερο έχει κάθε χώρα.** Διαλέγονται ανάμεσα σ' αυτούς που

παχύνονται από τα «προγράμματα» της ΕΟΚ, από τους εργολάβους και τους υμνητές κονδυλοφόρους, από τους ανεπάγγελτους και τους γλοιώδεις και **τους προωθούν τα διάφορα συγκροτήματα** και οι κυνικοί διαμορφωτές της Κοινής Γνώμης, τα διάφορα Μ.Μ.Ε.

Και ειδικά για τη χώρα μας επιλέγονται όσοι «λησμονούν» πως τίποτα κοινό δεν έχουμε μ' αυτούς. Αυτοί έχουν κοινή γερμανοκελτική και λατινική καταγωγή, με ό,τι αυτό μπορεί να συνεπάγεται: κοινή θρησκευτική καταγωγή από το μεσαιωνικό καθολικισμό και την αντίδραση σ' αυτόν, με αποτέλεσμα να θεωρούν σκοτεινή Ανατολή κάθε μορφή της Ορθοδοξίας· κοινή αποικιακή ιστορία, αιματοβαμμένη, για την οποία πλησιάζει ο καιρός που θα πληρώσουν· γλώσσες με κοινά λατινογερμανικά στοιχεία. Πώς, λοιπόν, μπορεί να γίνουμε μ' αυτούς ισότιμοι εταίροι, να αποτελέσουμε ένα ενιαίο σύνολο, χωρίς να αφανιστούμε;

Ειδικά για την Ελλάδα επιλέγονται όσοι δε νοιάζονται για τη γλώσσα μας, που μέσα στη χώρα μας συνεχώς ευτελίζεται και **στα γραφεία τους στην ΕΟΚ είναι ήδη ανύπαρκτη.** Επιλέγονται όσοι κάθε τι το ελληνικό το βαφτίζουν εθνικιστικό, ενώ ταυτόχρονα κλείνουν σεβαστικά τα μάτια τους μπροστά σε κάθε γαλλογερμανικό σοβινισμό. Επιλέγονται όσοι πιστεύουν πως οι Έλληνες δε θα αντιδράσουν...

Για όλους αυτούς εμείς ένα θα πούμε: **τους περιμένουν πολλές δυσάρεστες εκπλήξεις.** Όποιος κοιτάξει λίγο την ιστορία μας μπορεί να το αντιληφθεί.

Μόνος δρόμος η έξοδος και η δική μας αυτόνομη ανάπτυξη

Σε μια απλή προκήρυξη δεν είναι δυνατό να δοθεί λεπτομερής περιγραφή για το τι είναι η ΕΟΚ και για όλα όσα θα επιφέρει. Είναι αρκετά όμως τα παραπάνω, για να δείξουν καθαρά **τι πρέπει να κάνουμε**, αν θέλουμε να επιβιώσουμε ως Έλληνες και ως άνθρωποι.

- **Αποχώρηση από την ΕΟΚ.** Με απόφαση της Βουλής ή δημοψήφισμα μετά από πλήρη ενημέρωση. Δεν υπάρχει σ' αυτό κανένα πρόβλημα. Κανείς δεν ενόχλησε τη Νορβηγία, που αρνήθηκε να ενταχθεί και σήμερα είναι η μόνη χώρα της Ευρώπης που προοδεύει. Κανείς δεν ενόχλησε τη Μάλτα, που απέσυρε την αίτηση ένταξης. Αντίθετα, όλοι έτρεξαν μετά να διαπραγματευθούν μαζί της! Και όταν, μετά την αποχώρηση, κάνουμε το λογαριασμό ποιος χρωστάει σε ποιον και πόσα, θα έχουμε να παίρνουμε πολλά, πέρα από τις γερμανικές αποζημιώσεις και τα κατοχικά δάνεια, που τώρα όλοι φαίνεται να έχουν «ξεχάσει».

- **Ανάπτυξη σχέσεων με όλους τους ειρηνικούς λαούς,** με έμφαση στο φυσικό μας χώρο, τα Βαλκάνια, τις Παρευξείνιες χώρες, τις χώρες τις εγγύς Ανατολής.

- **Συστράτευση, εντωμεταξύ, σε κάθε κίνημα,** συμμετοχή σε κάθε εκδήλωση, που έχει στόχο την απελευθέρωσή μας, την αποδέσμευση από την ΕΟΚ και Στήριξη σε κάθε Ελληνική εκδήλωση, στην Οικονομία, την Παιδεία, τον Πολιτισμό, τα εθνικά μας θέματα.

- Σ' αυτά όλοι οι Έλληνες **μπορούμε να συμφωνήσουμε** και να συνεργαστούμε. Και όταν θα έχουμε αποκτήσει την Ελευθερία να αποφασίζουμε εμείς για το μέλλον μας, θα καθορίσουμε δημοκρατικά τις μορφές και τους τρόπους ανάπτυξης της κοινωνίας μας. Για το ΑΣΚΕ μια τέτοια ανάπτυξη δε μπορεί να στηρίζεται στην αστική τάξη, που η μεγαλύτερη μερίδα της λειτουργεί ως μεσίτης ξένων συμφερόντων. Πρέπει να στηρίζεται στα λαϊκά στρώματα, που καταστρέφονται. Εργάτες, αγρότες, υπάλληλοι, επαγγελματίες, βιοτέχνες, έμποροι, διανοούμενοι, νεολαία. Δηλαδή, η εναλλακτική λύση στη σημερινή κατάσταση θεωρούμε ότι είναι μια κοινωνία με κοινωνική ιδιοκτησία των βασικών μέσων παραγωγής, μια σοσιαλιστική κοινωνία με κατοχυρωμένες τις πολιτικές και λαϊκές ελευθερίες (στον αντίποδα των κοινωνιών του υπαρκτού σοσιαλισμού), που θα επιτρέπει την ολοκλήρωση του κάθε ανθρώπου. Οποιαδήποτε άλλη προοπτική εμπεριέχει τον κίνδυνο παλινδρόμησης.

Ανεξάρτητα από το πόσο συμεριζεται κανείς αυτές τις τελευταίες εκτιμήσεις του ΑΣΚΕ, είναι δεδομένο ότι ένα μεγάλο μέρος του Ελληνικού λαού, που γίνεται συνεχώς μεγαλύτερο, από διαφορετικές προσεγγίσεις επιθυμεί την αποχώρηση της Ελλάδας από την ΕΟΚ. Ας ενωθούμε, λοιπόν, όλοι οι Έλληνες σ' ένα μεγάλο αγώνα για την απελευθέρωση της χώρας μας από την ΕΟΚ.

ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ ΕΛΛΑΔΑΣ

Τζωρτζ 12, πλ. Κάνιγγος, Αθήνα 106 77, τηλ. 3822315 (7-10μ.μ.), Fax: 3819887